

Bulgaria: Von Bulgaria in gemein zu reden. (Безолтъ, 1584., Сбм. IV. 122.); . . in Serbia und *Bulgaria* (Веннеръ 1616., Сбм. IV, 141.). — *Bulgarey* (Безолтъ, 122.); *Bulgarei*, *Bulgarien*, (У Енгела *Bulgarei* и *Bulgarien*). *Bulgereicall*, у Арнолдь, пох. на Хенриха Лъва, У Матков. R. XLII, 112. XII вѣкъ (*Silva Bulgarorum*). || *Култ.* *Buger* или *Bugger-Thaler*, баварска нѣмско-провинциялна дума, название на единъ видъ фр. монета отъ bougre. Споредъ Шмелера простото население въ Бавария ще се е запознало съ думата bougre въ миналия вѣкъ. Вж. Andreas Schmeller, *Bayerisches Wörterbuch. Sammlung von Wörtern und Ausdrücken*, Stuttg. и Tübingen 1827., 1828., 1836.—1837. I. стълбецъ 217.: Der Buger-oder Bugger-Thaler, franz. Laubthaler. Dieser, vom gemeinen Mann ganz ernst genommenen Benennung, liegt vermutlich das französische Kraftwort (bougre etc.) zu Grunde, das er am Anfange, in der Mitte und am Ende des vorigen Jahrhunderts oft genug zu hören bekam. — Шмелеръ привежда и нѣкаква ругателна дума Staß buggers (Schimpfname), ала не обяснява, какво значи и да ли е сѣщо въ сръзка съ bougre. Споредъ Kleinpaal думата се е очувала и до днесъ отъ времето на френската окупация въ тулското поле (Tullner Feld) при Виена: Bugger de Pisang = Bougre de paysan. (op. cit. p. 384.). Dieffenbach, *Völkerkunde Osteuropas* Darmst. 1880. p. 98. привежда двѣ н. форми bugger и bucker = bougre.

XX. Холандски: *Bulgaar*, *Bulgaarsche vrouw* (българка), *Bulgarsch* (български). Vries и Winckel, *Woordenboek der nederlandsche Taal*. Leyden 1864. || *Геогр.*: *Bulgarie* ib. s. v.

Е. Източни.

XXI. Арменски. а. Староарм. У Мойсея Хоренски, V. вѣкъ о. с. p. 56: *Вс'нур-Булар* (вж. по-горѣ). Въ арменската география, приписвана невярно тоже на сѣщия авторъ (VII.): *Куни-Булар*, *Дуни-Булар*, *Блар* и *Болкар*, имена на българскитѣ племена, които били се населили на сѣверъ отъ кавказскитѣ планини. Вж. Паткановъ, Ж. М. Н. Пр. 1883. марта.) В. Миллеръ (Осетинскіе этюды, ч. III. 60.—65., 97., 102.—112.) съглежда въ тия имена разни диалектични форми, а не глѣбки на прѣписвача. Съставлятельтъ се е отнесълъ добросъвѣстно, като е запазилъ диалектичнитѣ особености на всѣко племе (p. 103.). „Подъ именемъ болгаръ было соединено нѣсколько коленъ тюркского племени, различавшихся впрямую въ отнѣкахъ говора. Такъ одно колено называло себя булгаръ, другое произносило свое родовое имя съ звукомъ к и быть можетъ съ нѣсколько иной локализацией: (болкаръ?)“ (ib. 104.). При тако случай той исказва въ видъ на прѣдположение догадката, която сръщаме впрочеъмъ още у Буткова,²⁾ че една отъ горнитѣ форми се е запазила и до днесъ въ името на едно турско племе, което живѣе на изтокъ отъ дигорцитѣ, въ долината на рѣката Черекъ — именно *балкари*.³⁾ Споредъ *балкарскитѣ* прѣдавания, които В.

¹⁾ В. Миллеръ (Осет. Эт. 102.) съглежда въ 4-тѣ племена на арменската география клонове отъ армята на *Ватбал*, която останала въ отечеството си (т. е. около Азовското море, на сѣверъ отъ Кубанъ) слѣдъ смъртъта на Кубрата (въ арм. географ. Худбадра, т. е. Хубраата, Патк. Ж. М. 1868., Мартъ, 9., ср. p. 26. Асваръ-Хрукъ, т. е. Асварухъ, синъ Хубраата). Въ съприкосновение съ аланитѣ (т. е. осетинитѣ и касогитѣ) турскитѣ племена дохождатъ слѣдъ разрохна на хунитѣ въ V. и VI. вѣкъ, и то подъ разни имена. Между друго подъ името утургри и по-послѣ българи. p. 60.

²⁾ Бутковъ, о. с. 280. „Слабые остатки сихъ славянъ и теперь извѣстны въ Кабардѣ подъ именемъ Чегемовъ и Балкаръ, или Чеховъ и Буларъ.“

³⁾ Споредъ Семеновъ, Геогр. Стат. Словарь Россіи (СПб. 1862., I. 200.) тия *Балкари* или *Малкари* (грузинитѣ ги наричатъ Базмлян или Басиян) са кабардинско турско племе, и живялъ по плавянитѣ край рѣкитѣ Чегемъ и Черекъ въ Терската областъ (въ южна часть на Кабарда). Тѣ са дѣлатъ на 4 общества: 1) Балкари по р. Черекъ, 2) Хуланъ, 3) Весеини, 4) Чегемъ. Цѣлото население не брой повече отъ 4—5000 души. До 1822. г. балкаритѣ били въ зависимость отъ кабардинцитѣ, въ 1822. приели руско подданство. Споредъ всички стари и нови